

ДВНЗ “ТЕРНОПІЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ І.Я. ГОРБАЧЕВСЬКОГО МОЗ УКРАЇНИ”

**Кафедра інфекційних хвороб з епідеміологією, шкірними
та венеричними хворобами**

“ЗАТВЕРДЖУЮ”

Проректор з науково-педагогічної роботи

проф. А.Г. Шутьгай

“ ___ ” _____ року

РОБОЧА ПРОГРАМА

дисципліна «**ЕПІДЕМІОЛОГІЯ**»
напрямок підготовки **1201 МЕДИЦИНА**
спеціальність **7.12010001 «ЛІКУВАЛЬНА СПРАВА»**
факультет медичний
навчальний рік **2016-2017**

Розробники: д.мед.н., проф., завідувач кафедри інфекційних хвороб з епідеміологією, шкірними та венеричними хворобами проф. Андрейчин М.А.
к.мед.н., доцент кафедри Іщук І.С.

Схвалено на засіданні кафедри інфекційних хвороб з епідеміологією, шкірними та венеричними хворобами

„17”червня 2016 року, протокол № 11

Завідувач кафедри, професор

М.А.Андрейчин

© _____, 2016 рік

© _____, 2017 рік

І. Опис навчальної дисципліни

Найменування показників	Галузь знань, напрям підготовки, освітньо-кваліфікаційний рівень	Характеристика навчальної дисципліни	
		денна форма навчання	
Кількість кредитів – 1,5	Галузь знань «Медицина» 1201	Нормативний	
Загальна кількість годин 45	Спеціальність: 7.12010001 «Лікувальна справа»	Рік навчання	
		5-й	
		Семестр	
		Х-й	
		Лекції	
	Освітньо-кваліфікаційний рівень: спеціаліст	10 год.	
		Практичні, семінарські	
		18 год.	
		Лабораторні	
		Самостійна робота	
		17 год.	
		Індивідуальні завдання:	
		Вид контролю:	
Диф. залік			

2. ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Програма з епідеміології для вищих медичних закладів освіти України III-IV рівнів акредитації складена для спеціальностей “Лікувальна справа” 7.110101, “Педіатрія” 7.110104, “Медико-профілактична справа” 7.110105 напряму підготовки 1101 “Медицина”. Вивчення епідеміології здійснюється впродовж IX або X семестрів 5-го року навчання, кінцеві цілі з дисципліни однакові й тому складена єдина програма з епідеміології для зазначених спеціальностей.

Програма складена у відповідності з наступними нормативними документами:

- освітньо-кваліфікаційними характеристиками (ОКХ) і освітньо-професійними програмами (ОПП) підготовки фахівців, затвердженими наказом МОН України від 16.04.03 за №239 “Про затвердження складових галузевих стандартів вищої освіти з напряму підготовки 1101 “Медицина”;
- експериментальним навчальним планом, розробленим на принципах Європейської кредитно-трансферної системи (ECTS) і затвердженим наказом МОЗ України від 31.01.2005 за №52 “Про затвердження та введення нового навчального плану підготовки фахівців освітньо-кваліфікаційного рівня “Спеціаліст” кваліфікації “Лікар” у вищих навчальних закладах III-IV рівнів акредитації України за спеціальностями “Лікувальна справа”, “Педіатрія”, “Медико-профілактична справа”;
- рекомендаціями щодо розроблення навчальних програм навчальних дисциплін, затвердженими наказом МОЗ України від 24.03.2004 за №152 “Про затвердження рекомендацій щодо розроблення навчальних програм навчальних дисциплін” зі змінами та доповненнями, внесеними наказом МОЗ України від 12.10.2004 за №492 “Про внесення змін

та доповнень до рекомендацій щодо розроблення навчальних програм навчальних дисциплін”;

- наказом МОЗ України від 31.01.03 за №148 “Про заходи щодо реалізації положень Булонської декларації у системі вищої медичної та фармацевтичної освіти”;

- інструкцією про систему оцінювання навчальної діяльності студентів за умови кредитно-модульної системи організації навчального процесу (Медична освіта у світі та в Україні. Затверджено МОЗ України як навчальний посібник для викладачів, магістрів, аспірантів, студентів. Київ. Книга плюс. 2005).

Програма структурована на модуль, змістові модулі, теми.

Епідеміологія як навчальна дисципліна:

а) ґрунтується на вивченні студентами біології, мікробіології, імунології, інфекційних хвороб, соціальної медицини й інтегрується з цими дисциплінами;

б) закладає основи формування у студентів умінь та навичок, які визначаються кінцевими цілями вивчення епідеміології, як самостійної дисципліни, та можуть бути використані студентами в процесі подальшого навчання й у професійній діяльності.

3. МЕТА ВИВЧЕННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Мета - *кінцеві цілі* встановлюються на основі ОПП підготовки лікаря за фахом відповідно до блоку її змістового модулю (професійна та практична підготовка) і є основою для побудови змісту навчальної дисципліни. Опис цілей сформульований через вміння у вигляді цільових завдань (дій). На підставі кінцевих цілей до модулю або змістового модулю сформульовані *конкретні цілі* у вигляді певних умінь (дій), цільових завдань, що забезпечують досягнення кінцевої мети вивчення дисципліни.

Після закінчення курсу “ ЕПІДЕМІОЛОГІЯ ” студент студент

повинен знати:

- Епідемічний процес
- Складові епідемічного процесу
- . Розділи вчення про епідемічний процес.
- Протиепідемічні заходи в осередку
- Заходи, спрямовані на складові епідемічного процесу.
- Обстеження осередку інфекційного захворювання.
- Заповнення відповідної документації
- Заходи щодо ліквідації осередку – заходи по відношенню до хворого та носія, знезараженню навколишнього середовища та осіб, які спілкувались з джерелом інфекційного захворювання.
- Обов’язки дільничного (сімейного) лікаря та лікаря-інфекціоніста з питань протиепідемічної роботи.

Препарати для термінової імунопрофілактики. Характеристика препаратів для термінової профілактики правця, сказу (форма випуску, засіб введення, доза, реакція на введення).

повинен вміти:

- Інтерпретувати причини виникнення і закономірності розвитку епідемічного процесу.
- Проводити епідеміологічне обстеження осередку інфекційного захворювання.
- Організуватипротиепідемічні заходи з ліквідації осередку інфекційного захворювання.
- Організувати протиепідеміологічні заходи щодо ліквідації епідемічного спалаху.
- Планувати профілактичні та протиепідемічні заходи щодо найбільш поширених - інфекційних та особливо небезпечних інфекційних захворювань.
- Здійснювати заходи із знезараження хворого й носія, як джерела збудників інфекційних хвороб.

- Організація та проведення профілактичної та осередкової дезінфекцію.
- Оформити та подати відповідну документацію в СЕС;
- Організувати проведення щеплень й оцінити їх ефективність.
- Скласти план профілактичних щеплень.
- Заповнити форми обліково-звітної документації з імунопрофілактики.
- Дати клінічну, імунологічну та епідеміологічну оцінку імунопрофілактиці.

У результаті вивчення дисципліни «Епідеміологія» студент повинен **оволодіти навичками:**

- заповнити термінове повідомлення;
- заповнити щеплювальну картку;
- скласти план протиепідемічних заходів в конкретному осередку інфекційної хвороби;
- Проаналізувати структуру інфекційної захворюваності;
- одягнути і роздягнути протичумний костюм;

4. Програма навчальної дисципліни

Програма навчальної дисципліни структурована на розділи:

Розділ I. Загальна епідеміологія.

Розділ II. Спеціальна епідеміологія.

Розділ III. Військова епідеміологія.

Видами навчальних завдань згідно з навчальним планом є:

- A.** лекції;
- B.** практичні заняття;
- B.** самостійна робота;
- Г.** консультації.

Лекції охоплюють основний теоретичний матеріал окремої або кількох тем навчальної дисципліни, розкривають основні проблемні питання відповідних розділів дисципліни.

Практичні заняття (*семінарські заняття*) передбачають детальний розгляд студентами окремих теоретичних положень навчальної дисципліни з викладачем і формування вміння та навичок їх практичного застосування шляхом індивідуального виконання студентом сформульованих завдань та вирішення ситуаційних задач.

Самостійна робота студентів передбачає оволодіння студентом навчальним матеріалом, а саме самостійне опрацювання окремих тем навчальної дисципліни у час, вільний від обов'язкових навчальних занять, а також передбачає підготовку до усіх видів контролю. Навчальний матеріал дисципліни, передбачений робочим навчальним планом для засвоєння студентом у процесі самостійної роботи, виноситься на підсумковий контроль поряд з навчальним матеріалом, який опрацьовувався при проведенні аудиторних занять.

Консультації (індивідуальні або групові) проводяться з метою допомоги студентам розібратись та роз'яснити складні для самостійного осмислення питання, вирішити складні проблеми, які виникли при самостійному опрацюванні навчального матеріалу при підготовці до практичного заняття, підсумкового заняття або перед іспитом.

При вивченні дисципліни використовують адекватні методи навчання.

За джерелами знань використовують методи навчання: словесні – розповідь, пояснення, лекція, інструктаж; наочні – демонстрація, ілюстрація; практичні – практична робота,

вирішення задачі. За характером логіки пізнання використовуються методи: аналітичний, синтетичний, аналітико-синтетичний, індуктивний, дедуктивний. За рівнем самостійної розумової діяльності використовуються методи: проблемний, частково-пошуковий, дослідницький.

5. ЗМІСТ ПРОГРАМИ

Розділ I. Загальна епідеміологія.

Організація та проведення протиепідемічних заходів в осередках інфекційних захворювань.
Організувати проведення імунопрофілактики.
Оформлювати документації (облікової та звітної) про щеплення
Вміти скласти план проведення щеплень.
Визначати пріоритетні проблеми профілактики інфекційних захворювань по групах та нозологічним формам.
Трактувати епідеміологічну, соціальну та економічну значущість окремих нозологічних форм.
Володіти епідеміологічним методом дослідження.
Аналізувати структуру й рівень захворюваності населення по групах та нозологічним формам.
Володіти методикою аналізу багаторічної та річної динаміки захворюваності.
Опанувати методику проведення епідеміологічного аналізу захворюваності по території, по різним групам населення та колективам.

Тема 1. Епідемічний процес. Протиепідемічні заходи в осередках інфекційних хвороб.

Епідеміологія. Епідемічний процес. Складові епідемічного процесу. Розділи вчення про епідемічний процес.

Протиепідемічні заходи в осередку – заходи, спрямовані на складові епідемічного процесу.

Обстеження осередку інфекційного захворювання. Заповнення відповідної документації. Заходи щодо ліквідації осередку – заходи по відношенню до хворого та носія, знезараженню навколишнього середовища та осіб, які спілкувались з джерелом інфекційного захворювання.

Обов'язки дільничного (сімейного) лікаря та лікаря-інфекціоніста з питань протиепідемічної роботи.

Тема 2. Імунопрофілактика інфекційних хвороб.

Види імунітету та їх характеристика. Значення рівня популяційного імунітету населення в розвитку інфекційних захворювань. Календар профілактичних щеплень України, його розділи. Вимоги до імунобіологічних препаратів. Шляхи ведення імунобіологічних препаратів в організм. Перелік медичних проти показів до проведення профілактичних щеплень. Післявакцинальні реакції та ускладнення.

Види імунітету та їх характеристика.

-Значення рівня популяційного імунітету населення в розвитку інфекційних захворювань. -

Календар профілактичних щеплень України, його розділи.

-Вимоги до імунобіологічних препаратів.

-Шляхи ведення імунобіологічних препаратів в організм.

-Перелік медичних проти показів до проведення профілактичних щеплень.-

-Післявакцинальні реакції та ускладнення.

-Препарати для термінової імунопрофілактики.

-Характеристику препаратів для термінової профілактики правця, сказу (форма випуску, засіб введення, доза, реакція на введення).

Тема 3. Епідеміологічний метод дослідження.

Оцінка проблем профілактики на основі аналізу структури та рівня захворюваності по групах та нозологічних формам інфекцій. Епідеміологічна діагностика. Оперативний епідеміологічний аналіз. Ретроспективний епідеміологічний аналіз. Вивчення проявів річної та багаторічної динаміки захворюваності. Прогнозування проявів епідемічного процесу. Аналіз захворюваності по групах, колективах, територіях. Планування протиепідемічних заходів. Аналітичні та експериментальні епідеміологічні дослідження.

Розділ . 2. Спеціальна епідеміологія

Пояснити епідеміологічні особливості різних груп інфекцій: дихальних, кишкових, трансмісивних та інфекцій зовнішніх покровів.

Інтерпретувати прояви епідемічного процесу конкретних нозологічних форм із різних груп інфекцій: дихальних, кишкових, трансмісивних та інфекцій зовнішніх покровів.

Організувати проведення профілактичних та протиепідемічних заходів в осередках конкретних нозологічних форм із різних груп інфекцій: дихальних, кишкових, трансмісивних та інфекцій зовнішніх покровів.

Використовувати нормативно-інструктивну документацію МОЗ України для ліквідації осередків конкретних нозологічних форм із різних груп інфекцій: дихальних, кишкових, трансмісивних та інфекцій зовнішніх покровів.

Тема 4. Протиепідемічні заходи в осередках інфекцій з фекально-оральним механізмом передачі.

Епідеміологічна характеристика групи кишкових інфекцій. Механізми, чинники та шляхи передачі конкретних нозологічних форм.. Прояви епідемічного процесу (рівень захворюваності, прояви захворюваності в часі, по території, серед різних груп населення та по колективам). Профілактичні та протиепідемічні заходи в осередках.

Тема 5. Протиепідемічні заходи в осередках інфекцій з аерозольним механізмом передачі.

Епідеміологічна характеристика групи дихальних інфекцій. Механізми, чинники та шляхи передачі конкретних нозологічних форм.. Прояви епідемічного процесу (рівень захворюваності, прояви захворюваності в часі, по території, серед різних груп населення та по колективам). Профілактичні та протиепідемічні заходи в осередках.

Тема 6. Протиепідемічні заходи в осередках інфекцій з трансмісивним та контактним механізмами передачі.

Епідеміологічна характеристика груп трансмісивних інфекцій та інфекцій зовнішніх покровів. Механізми, чинники та шляхи передачі конкретних нозологічних форм.. Прояви епідемічного процесу (рівень захворюваності, прояви захворюваності в часі, по території, серед різних груп населення та по колективам). Профілактичні та протиепідемічні заходи в осередках.

Тема 7. Особливості проведення протиепідемічних заходів у випадках виникнення надзвичайних ситуацій в мирний час за умов занесення карантинних інфекцій.

Чинники, які впливають на розповсюдження інфекційних хвороб у районах надзвичайних ситуацій. Особливості епідемічного процесу під час надзвичайної ситуації. Основні принципи планування протиепідемічних та профілактичних у зонах надзвичайних ситуацій. Захист населення при надзвичайних ситуаціях. Режимно-обмежувальні заходи при обсервації та карантині. Колективні та індивідуальні засоби захисту населення.

Тема 8. Протиепідемічний захист військ, бактеріологічна розвідка.

Протиепідемічні заходи серед особового складу військ. Критерії оцінки санітарно-епідемічного стану військ і району їх розміщення. Визначення та завдання бактеріологічної розвідки. Індикація бактеріологічної зброї (специфічна та не специфічна). Індикація бактеріологічної зброї у скороченому та розширеному обсягах.

6. СТРУКТУРА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

№	Теми	Кількість годин				
		денна форма				
		усього	у тому числі			
л	п		лаб	інд	с. р.	
Розділ І. Загальна епідеміологія						
1.	Епідемічний процес. Протиепідемічні заходи в осередках інфекційних хвороб..	7	2	3		2
2	. Імунопрофілактика інфекційних хвороб	7	2	3		2
3	Епідеміологічний метод дослідження	6		3		3
Розділ 2. Спеціальна епідеміологія						
4	. Госпітальні інфекції. Система інфекційного контролю.	4	2			2
5	Особливо небезпечні інфекції. Санітарний захист кордонів. Протиепідемічні заходи в умовах надзвичайних ситуацій.	2				2
6.	Протиепідемічні заходи в осередках інфекцій	15	4	6		5
Розділ III. Військова епідеміологія						
7.	Особливості проведення протиепідемічних заходів у випадках виникнення надзвичайних ситуацій в мирний час за умов занесення карантинних інфекцій.	1				1
8.	Протиепідемічний захист військ. Бактеріологічна розвідка.	3		3		
	Всього годин	45	10	18		17

Тематичний план лекцій

№	ТЕМА	Кількість годин
Розділ І. Загальна епідеміологія		
1.	Предмет епідеміології. Вчення про епідемічний процес. Напрями	2

	боротьби з інфекційними хворобами	
2.	Актуальні питання імунопрофілактики	2
Розділ 2. Спеціальна епідеміологія		
3.	Епідеміологічна характеристика групи інфекцій дихальних шляхів	2
4.	Епідеміологічна характеристика групи кишкових інфекцій	2
5.	Госпітальні інфекції. Профілактичні та протиепідемічні заходи. Система інфекційного контролю.	2
	<i>РАЗОМ</i>	<i>16</i>

Тематичний план практичних занять

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
Розділ I. Загальна епідеміологія		
1.	Вчення про епідемічний процес. Протиепідемічні заходи в осередках інфекційних хвороб. Протиепідемічна робота дільничих (сімейних) лікарів та лікарів-інфекціоністів Імунопрофілактика інфекційних хвороб. Календар профілактичних щеплень. Оцінювання ефективності імунопрофілактики. Термінова імунопрофілактика	6
2.	Епідеміологічний метод дослідження та його структура. Епідеміологічна діагностика. Прогнозування проявів епідемічного процесу. Планування протиепідемічних та профілактичних заходів	3
Розділ 2. Спеціальна епідеміологія		
2	Протиепідемічні заходи в осередках інфекцій з фекально-оральним механізмом передачі (шигеліоз, черевний тиф і паратифи, вірусний гепатит А, холера).	3
3.	Протиепідемічні заходи в осередках інфекцій з аерозольним (дифтерія, менінгококова інфекція, епідемічний паратиф), трансмісивним та контактним (чума, ВГ В і С) механізмами передачі.	3
Розділ III. Військова епідеміологія		
3.	Протиепідемічний захист військ. Бактеріологічна розвідка.	3

9. САМОСТІЙНА РОБОТА

№ з.п.	ТЕМА	Кількість годин	Вид контролю
1.	Підготовка до практичних занять – теоретична підготовка та опрацювання практичних навичок	11	Поточний контроль на практичних заняттях
2.	<i>Самостійне опрацювання тем, які не входять до плану аудиторних занять:</i>	6	
	<i>РАЗОМ</i>	17	

10. ТЕМИ СЕМІНАРСЬКИХ РОБІТ – не передбачено.
 11. ТЕМИ ЛАБОРАТОРНИХ ЗАНЯТЬ – не передбачено.
 12. ІНДИВІДУАЛЬНІ ЗАНЯТТЯ – не передбачено.

13. ПЕРЕЛІК ПРАКТИЧНИХ НАВИЧОК, ВНЕСЕНИХ У МАТРИКУЛИ

№з/м	Назва практичної навички	Рівень опанування	Лінія матрикула
1.	Дезінфекція. Стерилізація.	2	V
2.	Епідобстеження осередку інфекційного хворого	3	V

14. ПЕРЕЛІК ЗАВДАНЬ ДЛЯ ІНДИВІДУАЛЬНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ (ІРС)

1. Участь в роботі студентського наукового гуртка.
2. Підготовка презентації до практичного заняття.

15. МЕТОДИ ТА ФОРМИ КОНТРОЛЮ

При оцінюванні студентів приділяється перевага стандартизованим методам контролю:

- тестування (усне, письмове, комп'ютерне);
- структуровані письмові роботи;
- структурований контроль практичних навичок;
- контроль виконання практичної роботи;
- усне опитування;
- усна співбесіда.

Форми контролю:

Попередній (вхідний) контроль слугує засобом виявлення наявного рівня знань студентів для використання їх викладачем на практичному занятті як орієнтування у складності матеріалу. Проводиться з метою оцінки міцності знань та з метою визначення ступеня сприйняття нового навчального матеріалу.

Поточний контроль – контроль самостійної роботи студентів щодо вивчення навчальних матеріалів. Здійснюється на кожному практичному занятті відповідно до конкретних цілей теми з метою перевірити ступінь та якість засвоєння матеріалу, що вивчається. На всіх практичних заняттях застосовується об'єктивний контроль теоретичної підготовки та засвоєння практичних навичок із метою перевірки підготовленості студента до заняття. В процесі поточного контролю оцінюється самостійна робота студента щодо повноти виконання завдань, рівня засвоєння навчальних матеріалів, оволодіння практичними навичками аналітичної, дослідницької роботи та ін.

Рубіжний (тематичний) контроль засвоєння розділу (підрозділу) відбувається по завершенню вивчення блоку відповідних тем шляхом тестування та/або усної співбесіди та/або виконання структурованих завдань. Тематичний контроль є показником якості вивчення тем розділів дисципліни та засвоєння студентами практичних навичок, а також пов'язаних із цим пізнавальних, методичних, психологічних і організаційних якостей студентів. Проводиться на спеціально відведеному – підсумковому – занятті.

Проміжний контроль - полягає в оцінці засвоєння студентами навчального матеріалу на підставі виконання ним певних видів робіт на практичних (семінарських) заняттях за певний період. Проводиться у формі семестрового заліку на останньому практичному (семінарському) занятті в семестрі.

Підсумковий контроль здійснює контролюючу функцію, проводиться з метою оцінки результатів навчання на певному освітньо-кваліфікаційному рівні або на окремих його завершених етапах. Проводиться у формі заліку, диференційованого заліку або іспиту з метою встановлення змісту знань студентів за обсягом, якістю та глибиною, а також вміннями застосувати їх у практичній діяльності. Під час підсумкового контролю враховуються результати складання здачі усіх видів навчальної роботи згідно із структурою робочої програми.

ПРИМІТКА: Кафедра визначає форми контролю відповідно до навчального плану з дисципліни.

ОЦІНЮВАННЯ УСПІШНОСТІ ПО ЗАВЕРШЕННЮ ВИВЧЕННЯ ДИСЦИПЛІНИ

Оцінка з дисципліни визначається як сума кількості балів поточної успішності, що складає 60% загальної оцінки з дисципліни, та оцінки, отриманої на іспиті, що складає 40% загальної оцінки з дисципліни.

Максимальна кількість балів, яку студент може набрати при вивченні дисципліни становить 200 балів, в тому числі за поточну навчальну діяльність – 120 балів, за екзаменаційний підсумковий контроль (іспит) – 80 балів.

Бали з дисципліни конвертуються у традиційну чотирибальну шкалу за абсолютними критеріями:

Оцінка за 200-бальною шкалою	Оцінка за 4-бальною шкалою
170-200 балів	5 – відмінно
140-179 балів	4– добре
101-139 балів	3 – задовільно
100 балів і менше	2– незадовільно

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ПОТОЧНОЇ УСПІШНОСТІ

Оцінювання поточної успішності проводиться шляхом підрахунку середнього балу поточної успішності по завершенню вивчення дисципліни. При цьому заокруглення ОЦІНКИ здійснюється за схемою: в діапазоні від 0 до 0,24 заокруглюється до меншої одиниці; в діапазоні від 0,25 до 0,74 заокруглюється до 0,5; в діапазоні від 0,75 до 0,99 заокруглюється до більшої одиниці.

Переведення оцінок за поточну успішність з 12-ти бальної шкали у 120-ти бальну шкалу здійснюється наступним чином:

Рейтингова 12-ти бальна шкала	Шкала оцінювання поточної успішності
4	66
4,5	69
5	72
5,5	75
6	78
6,5	81
7	84
7,5	87
8	90
8,5	93
9	96
9,5	99
10	102
10,5	105
11	108
11,5	111
12	114

Максимальна кількість балів, яку може набрати студент за поточну навчальну діяльність при вивченні дисципліни з додаванням балів за індивідуальну роботу студента (ІРС), становить 120 балів.

Схвалено на засіданні кафедри інфекційних хвороб
„_17_” __ червня _____ 2016 року, протокол № 11 _____

Завідувач кафедри, професор

М.А.Андрейчин

**КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ЗНАНЬ ТА ВМІНЬ СТУДЕНТІВ
ПІД ЧАС ПРАКТИЧНОГО (СЕМІНАРСЬКОГО) ЗАНЯТТЯ**

Оцінювання поточної успішності проводиться за дванадцятибальною рейтинговою шкалою.

Оцінка за практичне заняття вважається позитивною, якщо вона становить 4,0 і більше балів. При цьому враховуються всі види робіт, передбачені методичною вказівкою для студентів при вивченні теми практичного (семінарського) заняття.

Бали	Критерії оцінювання
1	Виставляється у тих випадках, коли студент не розкриває зміст навчального матеріалу, не виконав практичної роботи, не оформив протокол.
2	Виставляється студенту, коли він погано орієнтується в навчальному матеріалі, що виявляється шляхом пропонування йому додаткових запитань, виявляє незнання змісту виконання практичної роботи.
3	Виставляється студенту, коли він фрагментарно розкриває зміст навчального матеріалу, допускає грубі помилки у визначенні понять та при використанні термінології, виконав практичну роботу, частково оформив протокол.
4	Виставляється, коли студент орієнтується в основному матеріалі, але не може самостійно і послідовно сформулювати відповідь, спонукаючи викладача пропонувати йому навідні питання, фрагментарно виконав практичну роботу.
5	Виставляється студенту, коли він фрагментарно розкриває зміст навчального матеріалу, показує початкову уяву про предмет вивчення, виконав практичне завдання не до кінця.
6	Виставляється студенту, коли він відтворює основний навчальний матеріал, але при його викладенні допускає суттєві помилки, наводить прості приклади, визначення біологічних понять недостатні, характеризує загальні ознаки біологічних об'єктів, недооформив протокол заняття.
7	Виставляється студенту у випадку, коли він розкриває основний зміст навчального матеріалу; допускає незначні порушення у послідовності викладення матеріалу, при використанні наукових понять та біологічних термінів, нечітко формулює висновки, орієнтується в методиці виконання практичної роботи, виконав її не в повному обсязі.
8	Виставляється у випадку, коли студент розкриває основний зміст навчального матеріалу; дає неповні визначення понять; допускає неточності при використанні наукових термінів, нечітко формулює висновки, виконав практичну роботу, але допустив незначні помилки під час проведення дослідження.
9	Виставляється студенту, коли він розкриває основний зміст навчального матеріалу; дає повні визначення біологічних понять та термінів, допускаючи незначні порушення у послідовності викладення, самостійно, зі знанням методики виконав практичну роботу, але допустив неточності у послідовності проведення роботи.
10	Виставляється у тих випадках, коли студент виявляє повне знання фактичного матеріалу, вміє аналізувати, оцінювати та розкривати суть біологічних явищ і процесів; встановлювати причинно-наслідкові зв'язки; логічно будувати висновки, оформив протокол практичного заняття, допускаючи незначні помилки при застосуванні наукових термінів і понять.
11	Виставляється студенту, коли він показує глибокі, міцні та системні знання в об'ємі навчальної програми, безпомилково відповідає на всі запитання, обґрунтовано формулює висновки, використовуючи матеріали, що виносяться на самостійну роботу студента, грамотно і послідовно, зі знанням методики, виконав практичну роботу; в повному об'ємі оформив протокол практичного заняття, правильно застосовуючи наукові терміни та поняття.
12	Виставляється студенту, коли він самостійно, грамотно і послідовно, з вичерпною повнотою, використовуючи дані додаткової літератури, відповів на запитання з проявом вміння характеризувати різноманітні біологічні явища та процеси; чітко та правильно дає визначення та розкриває зміст наукових термінів і понять, самостійно та правильно виконав практичну роботу, без помилок оформив протокол

практичного заняття.

Схвалено на засіданні кафедри інфекційних хвороб
„___” _____ 2016 року, протокол № ____
Завідувач кафедри, професор

М.А.Андрейчин

ПРИМІТКА: Кафедра визначає критерії оцінювання відповідно до змісту робочої програми з дисципліни. Даний документ має бути представлений на інформаційному стенді кафедри.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ
ІНДИВІДУАЛЬНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ (ІРС)

Бали	Критерії оцінювання
1	Презинтація на занятті
2	ВИСТУП НА ЗАСІДАННІ СТУДЕНТСЬКОГО НАУКОВОГО ГУРТКА.
3	УЧАСТЬ У СТУДЕНТСЬКІЙ ОЛІМПІАДІ З ДИСЦИПЛІНИ. або РОБОТА НА СТУДЕНТСЬКОМУ НАУКОВОМУ ФОРУМІ У ВИГЛЯДІ ПУБЛІКАЦІЇ ТЕЗ.
4	РОБОТА НА СТУДЕНТСЬКОМУ НАУКОВОМУ ФОРУМІ У ВИГЛЯДІ СТЕНДОВОЇ ДОПОВІДІ. □
5	РОБОТА НА СТУДЕНТСЬКОМУ НАУКОВОМУ ФОРУМІ У ВИГЛЯДІ УСНОЇ ДОПОВІДІ.
6	ПРИЗОВЕ МІСЦЕ ЗА УЧАСТЬ У СТУДЕНТСЬКІЙ ОЛІМПІАДІ З ДИСЦИПЛІНИ.

Примітка: якщо студент приймає участь у двох і більше видах індивідуальної роботи, йому зараховуються бали лише за один вид роботи на його вибір. Даний документ має бути представлений на інформаційному стенді кафедри.

Схвалено на засіданні кафедри інфекційних хвороб
„_17_”червня _____ 2016 року, протокол № 11 ____

Завідувач кафедри, професор

М.А.Андрейчин

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ВИКОНАННЯ ПРАКТИЧНОГО ЗАВДАННЯ

Бали	Критерії оцінювання
0	Виставляється, коли студент виявляє повне незнання змісту виконання роботи.
1 - 3	Виставляється, коли студент частково виявляє знання змісту виконання роботи.
4 - 6	Виставляється студенту, коли він погано орієнтується у методиці виконання роботи, виконав її в неповному обсязі, допускаючи грубі помилки під час проведення досліджень.
7 - 9	Виставляється студенту, коли він самостійно, зі знанням методики виконав практичну роботу, але допустив неточності у послідовності проведення роботи.
10 - 12	Виставляється, коли студент самостійно, грамотно і послідовно, зі знанням методики, виконав практичну роботу, правильно застосовуючи наукові терміни та поняття.

Примітка: за недооформлені протоколи практичних занять з дисципліни від загальної кількості балів за практичне завдання віднімається 3,0 бали.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ТЕОРЕТИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ

Бали	Критерії оцінювання
1	Виставляється у тих випадках, коли студент не розкриває зміст навчального матеріалу.
2	Виставляється студенту, коли він погано орієнтується в навчальному матеріалі, що виявляється шляхом пропонування йому додаткових запитань.
3	Виставляється студенту, коли він фрагментарно розкриває зміст навчального матеріалу, допускає грубі помилки у визначенні понять та при використанні термінології.
4	Виставляється, коли студент орієнтується в основному матеріалі, але не може самостійно і послідовно сформулювати відповідь, спонукаючи викладача пропонувати йому навідні питання.
5	Виставляється студенту, коли він фрагментарно розкриває зміст навчального матеріалу, показує початкову уяву про предмет вивчення.
6	Виставляється студенту, коли він відтворює основний навчальний матеріал, але при його викладенні допускає суттєві помилки, наводить прості приклади, визначення біологічних понять недостатні, характеризує загальні ознаки біологічних об'єктів.
7	Виставляється студенту у випадку, коли він розкриває основний зміст навчального матеріалу; допускає незначні порушення у послідовності викладення матеріалу, при використанні наукових понять та біологічних термінів, нечітко формулює висновки.
8	Виставляється у випадку, коли студент розкриває основний зміст навчального матеріалу; дає неповні визначення понять; допускає неточності при використанні наукових термінів, нечітко формулює висновки.
9	Виставляється студенту, коли він розкриває основний зміст навчального матеріалу; дає повні визначення біологічних понять та термінів, допускаючи незначні порушення у послідовності викладення.
10	Виставляється у тих випадках, коли студент виявляє повне знання фактичного матеріалу, вміє аналізувати, оцінювати та розкривати суть біологічних явищ і процесів; встановлювати причинно-наслідкові зв'язки; логічно будувати висновки.
11	Виставляється студенту, коли він показує глибокі, міцні та системні знання в об'ємі навчальної програми, безпомилково відповідає на всі запитання, обґрунтовано формулює висновки, використовуючи матеріали, що виносяться на самостійну роботу студента.
12	Виставляється студенту, коли він самостійно, грамотно і послідовно, з вичерпною повнотою, використовуючи дані додаткової літератури, відповів на запитання з проявом вміння характеризувати різноманітні біологічні явища та процеси; чітко та правильно дає визначення та розкриває зміст наукових термінів і понять.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ПРАКТИЧНИХ НАВИЧОК, ВНЕСЕНИХ У МАТРИКУЛИ ПРАКТИЧНИХ НАВИЧОК

Матрикул вважається зарахованим у випадку, коли студент із повним знанням методики, самостійно, у чіткій послідовності проведення роботи, виконав практичну навичку та грамотно сформулював висновки. Під час проведення практичної навички викладач має право скерувати студента, який допускає неточності та незначні помилки у виконанні роботи.

Матрикул вважається не зарахованим у випадку, коли студент, орієнтуючись у фактичному матеріалі, показує незнання методики, невміння виконання практичної навички, допускає грубі помилки у послідовності проведення роботи та при формулюванні висновків.

**Схвалено на засіданні кафедри інфекційних хвороб
„17” червня 2016 року, протокол № 11**

Завідувач кафедри, професор

М.А.Андрейчин

16. Рекомендована література

Базова (основна)

1. Епідеміологія / За ред. проф. І.П. Колеснікової. – Вінниця: Нова Книга, 2012.
2. Дикий Б.М., Нікіфорова Т.О. Епідеміологія. м. Івано-Франківськ, 2006.
3. Підручник “Епідеміологія”. Сняк К.М., Гирін В.М., 1998

Допоміжна

1. Черкасский Б.Л. Руководство по общей эпидемиологии. – М.: «Медицина», 2001.
2. Беляков В.Д., Яфаев Р.Х. Эпидемиология. М: Медицина, 1989.
3. Беляков В.Д., Дегтярев А.А., Иванников Ю.Г. Качество и эффективность противоэпидемических мероприятий. – Ленинград: Медицина, 1981.
4. Методы эпидемиологического анализа инфекционной и неинфекционной заболеваемости //Инструкция по применению методов эпидемиологического анализа заболеваемости. – Минск, 1989. – 30 с.
5. Шляхов Э.Н. Практическая эпидемиология. Кишинев: «Штиинца», 1986.
6. Черкасский Б.Л. Системный подход в эпидемиологии. – М.: «Медицина», 1988.
7. Епідеміологія /За редакцією Гоца Ю.Д., Колеснікової І.П., Мохорта Г.А. – Київ: «Асканія», 2007.
8. Практичний посібник «Імунопрофілактика інфекційних хвороб і організація її проведення». Колеснікова І.П., Марченко М.М., Мохорт Г.А. та ін. 2008
9. Соціальна медицина та організація охорони здоров'я //За редакцією Вороненка Ю.В., Москаленка В.Ф. – Тернопіль, 2000.
10. Туберкульоз, ВІЛ-інфекція/СНІД: навч. посіб./За ред. акад. В.Ф. Москаленка – К: Медицина, 2009.
11. Офіційний сайт МОЗ України //www. moz.gov.ua
12. Методичні рекомендації для підготовки студентів з питань позааудиторної роботи.
13. Посібник “Джерело і живі переносники збудників інфекційних хвороб. Профілактичні та протиепідемічні заходи ” каф. епідеміології НМУ, 1999 р.
- 14.Посібник “Імунопрофілактика інфекційних хвороб і організація її проведення”, каф. епідеміології НМУ, 1999 р.
15. Посібник “Епідеміологічний метод дослідження. Епідеміологічна діагностика”, каф. епідеміології НМУ, 2003 р.
16. Посібник “Епідеміологія надзвичайних станів та військова епідеміологія”, каф. епідеміології НМУ, 2004 р.